

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 12 października 2018

DIH-1.709.123.2018.JK

DECYZJA DIH-1/64/2018

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1930), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1830, z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie od decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie nr 142/2018 z dnia 9 sierpnia 2018 r. (nr akt sprawy: WD.8361.88.2018), którą na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 15.000 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych) z tytułu szóstego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Pismem z 8 maja 2018 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Krakowie, zwany dalej również „*Małopolskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwanego dalej również „*stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1830, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”. Przedmiotowe pismo strona odebrała 14 maja 2018 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 23 maja – 14 czerwca 2018 r. przez inspektorów reprezentujących Małopolskiego WIIH, w sklepie „Biedronka”, mieszczącym się w Zabierzowie przy ul. Krakowska 232, należącym do strony, sprawdzono prawidłowość

informowania o cenach znajdujących się w ofercie handlowej wybranych losowo 361 asortymentów produktów, stwierdzając brak uwidocznionych cen i cen jednostkowych w przypadku 38 asortymentów produktów w opakowaniach jednostkowych, tj.:

1. kleiku kukurydziano-zbożowego „BoboVita” a` 150 g,
2. musu jabłkowo-bananowego w tubce „BoboVita” a` 80 g,
3. przecieru dla niemowląt – morele, banany, jabłka „BoboVita” a` 190 g,
4. zupki dla niemowląt „BoboVita” a` 125 g,
5. warzyw w potrawce królikiem – obiadek dla niemowląt „BoboVita” a` 125 g,
6. zupki warzywnej z cielęcinką „BoboVita” a` 125 g,
7. jabłek i bananów z kleikiem owsianym „BoboVita” a` 190 g,
8. moreli, bananów i jabłek – przecier „BoboVita” a` 190 g,
9. brzoskwini, jabłek i bananów – przecier „BoboVita” a` 190 g,
10. bananów, jabłek i pomarańczy – przecier „BoboVita” a` 190 g,
11. kaszki jaglanej – 7 zbóż „BoboVita” a` 170 g,
12. porcji zbóż ryżowych o smaku waniliowym „BoboVita” a` 170 g,
13. porcji zbóż bezmleczna manna „BoboVita” a` 170 g,
14. kleiku ryżowego „BoboVita” a` 160 g,
15. zupki dla niemowląt „BoboVita” a` 125 g,
16. rosółu drobiowego „Winiary” – 18 kostek a` 180 g,
17. Marynaty do drobiu „Winiary” a` 34 g,
18. marynaty do karkówki z grilla „Winiary” a` 34 g,
19. marynaty do kurczaka z grilla „Winiary” a` 34 g,
20. zupy pieczarkowej „Winiary” a` 44 g,
21. zupy brokułowej „Winiary” a` 49 g,
22. chłodnika buraczkowego „Winiary” a` 46 g,
23. chłodnika ogórkowego „Winiary” a` 35 g,
24. pomysłu na kurczaka w sosie serowym „Winiary” a` 28 g,
25. pomysłu na kurczaka z pieczarkami „Winiary” a` 32 g,
26. zupy ogórkowej „Winiary” a` 42 g,
27. sosu czosnkowego „Winiary” a` 250 ml,
28. sosu chrzanowego „Winiary” a` 250 ml,
29. kaszy gryczanej białej „Go Bio” a` 500 g,
30. makaronu „Primo Gusto” Penne Rigate” a` 500 g,
31. dżemu z pomidorów „Sabores do Campo” a` 310 g,
32. miodu wielokwiatowego „Go Bio” a` 250 g,
33. kremu z orzechów laskowych „Nutella” a` 750 g,
34. wafelków „Nutella” B-redy a` 132 g,

35. ciastek z płatkami dekorowanych czekoladą „Vitanella” a` 140 g,
36. mini paluszków czekoladowych „Magnetic” a` 75 g,
37. orzeszków z pieca „Felix” a` 380 g,
38. pralin z czekolady mlecznej „Magnetic” a` 40 g

oraz cen sprzedaży 2 asortymentów produktów, tj.:

1. zestawu „BoboVita”: truskawki, wiśnie i banany – przecier + mus mango + porcja zbóż,
2. zestawu „BoboVita”: truskawki, wiśnie i banany – przecier + mus mango + mleko kokosowe,

co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidacznienia cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 14 czerwca 2018 r. (nr akt kontroli: OK.8361.88.2018) oraz załączniku nr 2 do Protokołu.

Ze zgromadzonej przez Małopolskiego WIIH dokumentacji wynika, że w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie przepisów po raz pierwszy organ ujawnił pięciokrotne naruszenie wymagań ustawy o informowaniu o cenach, tj.:

- dnia 2 czerwca 2017 r. stwierdzono brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych 9 towarów (sprawa WŻ.8361.128.2017) – odstąpiono od wymierzenia kary,
- dnia 22 listopada 2017 r. stwierdzono brak uwidocznienia cen 24 produktów i cen jednostkowych 20 produktów (sprawa WD.8361.207.2017) – nałożono łączną karę dla sprawy WD.8361.207.2017 i WD.8361.211.2017 w wysokości 10.000 zł,
- dnia 27 listopada 2017 r. stwierdzono brak uwidocznienia cen 30 produktów i cen jednostkowych 27 produktów (sprawa WD.8361.211.2017) – nałożono łączną karę dla sprawy WD.8361.207.2017 i WD.8361.211.2017 w wysokości 10.000 zł,
- dnia 5 lutego 2018 r. stwierdzono brak uwidocznienia cen 31 produktów i cen jednostkowych 23 produktów (sprawa WD.8361.23.2018) – nałożono łączną karę dla sprawy WD.8361.23.2018 i ZT.8361.46.2018 w wysokości 15.000 zł,
- dnia 14 lutego 2018 r. stwierdzono brak uwidocznienia cen 7 produktów i cen jednostkowych 30 produktów (sprawa ZT.8361.46.2018) – nałożono łączną karę dla sprawy WD.8361.23.2018 i ZT.8361.46.2018 w wysokości 15.000 zł.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 11 lipca 2018 r., Małopolski WIIH poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu kolejnego – szóstego – naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. W piśmie

tym strona została pouczona również o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa, przekazując organowi pismo z 6 sierpnia 2018 r., w którym poinformowała, że stwierdzone nieprawidłowości wynikały z faktu, iż do sklepu zostały przywiezione nowe towary, a pracownicy nie zdążyli ich wszystkich oznaczyć.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr 142/2018 z dnia 9 sierpnia 2018 r. (nr akt sprawy: WD.8361.88.2018), Małopolski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 15.000 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych), na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu szóstego naruszenia obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy.

Pismem z 27 sierpnia 2018 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o jej uchylenie w całości i orzeczenie co do istoty, w ten sposób, że odstępuje się od wymierzenia kary pieniężnej, ewentualnie, jej uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Małopolskiemu WIIH.

Ponadto strona wniosła o przeprowadzenie mediacji na podstawie art. 96a i nast. ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”.

Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła naruszenie:

- art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a. poprzez niezastosowanie go w niniejszej sprawie, mimo iż zostały spełnione przesłanki jego zastosowania,
- art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez uznanie, że doszło do znacznego naruszenia obowiązków wynikających z tej ustawy,
- art. 189d k.p.a. poprzez niewzięcie pod uwagę wszystkich ustawowych kryteriów wymierzania kary i wymierzenie kary w zawyżonej wysokości.

Pismem z 17 września 2018 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 k.p.a. prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu, o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 40.000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w należącej do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie placówce handlowej stwierdzono brak informacji w zakresie cen sprzedaży i cen jednostkowych 38 asortymentów towarów w opakowaniach jednostkowych oraz cen sprzedaży w przypadku 2 asortymentów towarów w zestawach, co było szóstym w okresie 12 miesięcy naruszeniem przez stronę obowiązujących przepisów w zakresie uwidaczniania cen.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Małopolski WIIH, w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 15.000 zł na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Odwołując się od decyzji, strona zarzuca Małopolskiemu WIIH przede wszystkim niezastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a., tj. nieodstąpienie od nałożenia kary pieniężnej, gdyż, jej zdaniem, przemawiały za tym okoliczności przedmiotowej sprawy. Strona wskazała, że liczba produktów, przy których nie było właściwych informacji o cenach była niewielka w stosunku do całego asortymentu placówki i skontrolowanego asortymentu. To natomiast nie wpływało na naruszenie interesów konsumentów w sposób znaczny, jak wskazał to organ pierwszej instancji. Ponadto strona niezwłocznie usunęła stwierdzone nieprawidłowości.

Zdaniem Prezesa UOKiK, w niniejszej sprawie nie ma podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a., tj. odstąpienia od nałożenia kary i wystosowania pouczenia. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Podkreślić należy jednak, że w trakcie kontroli ustalono, iż w przypadku oferowanych 40 rodzajów produktów na 361 skontrolowanych (11 %) konsumenci byli pozbawieni jakiegokolwiek informacji o cenie. Stąd też wagi naruszenia nie można uznać za znikomą.

W dalszej kolejności strona podnosi, że przy miarkowaniu wysokości nałożonej kary organ powinien też uwzględnić nie tylko kryteria wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, ale również te, wymienione w art. 189d k.p.a.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK wskazuje, że argumenty strony nie zasługują na uwzględnienie. W myśl bowiem art. 189a § 2 pkt 1 k.p.a., w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, w tym zakresie nie stosuje się przepisów działu IVa „Administracyjne kary pieniężne”. Oznacza to, że regulacja działu VIa ma zakres stosowania ograniczony wyłącznie do tych aspektów, których ustawodawca nie uregulował w ustawie szczególnej. Przyjęte rozwiązanie stanowi więc uzupełnienie regulacji przewidzianych w przepisach szczególnych z uwzględnieniem zasady, że przepis szczególny ma pierwszeństwo przed przepisem ogólnym (*lex specialis derogat legi generali*). Przepisy ww. działu k.p.a. są zatem przepisami ogólnymi i w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych poszczególnych kwestii dotyczących kar administracyjnych, nie będą one miały do nich zastosowania. W przedmiotowej sprawie takie przesłanki zostały uregulowane w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, który stanowi *lex specialis* w stosunku do przepisu art. 189d k.p.a. traktowanego jako *lex generalis*.

Wobec powyższego, Małopolski WIIH nie mógł zastosować przesłanek wskazanych w art. 189d k.p.a.

Prezes UOKiK wskazuje w tym miejscu, że zgodnie ze stosowanym pomocniczo art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie

ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), zwanej dalej „*dyrektywą 98/6/WE*”, kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, biorą pod uwagę stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu. W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że Małopolski WIIH prawidłowo ocenił poszczególne przesłanki.

Miarkując stopień naruszenia obowiązków, Małopolski WIIH właściwie uznał, że strona była odpowiedzialna za przekazanie konsumentom informacji o cenach i cenach jednostkowych wszystkich oferowanych produktów i obowiązkom tym uchybiła. Wskazać należy, że niewidoczność cen produktów pozbawia konsumentów podstawowej informacji w tym zakresie, natomiast brak informacji w przedmiocie cen jednostkowych uniemożliwia konsumentom porównanie cen między produktami poszczególnych marek bądź takimi samymi produktami o różnej gramaturze, a tym samym dokonania świadomego wyboru. Niewidoczność tego rodzaju informacji nawet przy niewielkiej ilości towarów, wbrew przekonaniu strony, stanowi znaczny stopień naruszenia. Odnośnie argumentu strony, iż produkty, przy których brak było informacji o cenie i cenie jednostkowej stanowią tylko niewielki procent wszystkich oferowanych produktów oraz produktów skontrolowanych (361) wskazać należy, że jest on nietrafiony. Jak już była mowa wyżej, niewidoczność jakiegokolwiek informacji o cenie nawet przy niewielkiej liczbie produktów całkowicie pozbawia konsumentów informacji w tym zakresie. Ponadto wskazać należy, że oceną została objęta część oferty placówki, tj. 361 rodzajów produktów, a nie cały asortyment, stąd odnoszenie liczby zakwestionowanych produktów do całkowitej liczby znajdujących się w placówce nie odzwierciedla zakresu nieprawidłowości. Skoro bowiem pozostałe produkty nie zostały skontrolowane, nie jest wiadomym, czy w ich przypadku obowiązek uwidocznienia informacji o cenach został spełniony. Jednoznacznie natomiast można wypowiedzieć się o produktach poddanych kontroli – naruszenie przepisów o cenach stwierdzono tu w odniesieniu do 40 rodzajów produktów, czyli ponad 11% skontrolowanych.

Biorąc pod uwagę dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku, organ pierwszej instancji wziął pod uwagę, że przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od dnia pierwszej kontroli, włączywszy bieżącą kontrolę, po raz szósty naruszył przepisy o uwidacznianiu cen. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, stwierdzone nieprawidłowości nie były jednorazowym przypadkiem naruszenia przez stronę przepisów o uwidacznianiu cen i nie miały miejsca tylko w kontrolowanej placówce. Istotnym jest tu również fakt, że kontrole we wszystkich ww. przypadkach poprzedzone były zawiadomieniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Strona miała więc możliwość odpowiedniego przygotowania się do kontroli. Prezes UOKiK zauważa ponadto, że ustawa o informowaniu o cenach w art. 6 ust. 2 wyraźnie stanowi, że jeżeli przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od stwierdzenia przez organ pierwszego naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen dopuści się tego naruszenia co najmniej trzykrotnie,

można nałożyć na niego karę pieniężną do wysokości 40.000 zł. W niniejszej sprawie zostało dowiedzione, że strona naruszyła ustawowe obowiązki sześciokrotnie w różnych placówkach do niej należących. Dodatkowo podkreślić należy, że niezwłoczne usunięcie uchybień nie zmienia faktu, że strona po raz kolejny dopuściła się naruszenia przepisów o cenach, co ma wpływ na wysokość nałożonej kary. Na stronie ciąży obowiązek prawidłowej organizacji pracy w przedsiębiorstwach pozostających pod jej kontrolą i to strona ponosi za nią odpowiedzialność. Nie ulega wątpliwości, że organizacja ta nie może odbywać się ze szkodą dla konsumenta i w żadnym przypadku nie może stanowić okoliczności łagodzącej dla stwierdzonych w toku kontroli naruszeń prawa. Wskazać też należy, że strona, jako przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w rozbudowanej sieci placówek handlowych ma bardzo istotny wpływ na kształtowanie na rynku standardów działania wpływających na prawa i interesy konsumentów i to nie tylko w zakresie praktyk handlowych i marketingowych, ale i przestrzegania przepisów kształtujących te prawa i interesy.

Wielkość obrotów i przychodu ustalono na podstawie przekazanych przez stronę informacji przy piśmie z 29 stycznia 2018 r., które to informacje pozwoliły zakwalifikować stronę do grupy pozostałych przedsiębiorców, tj. niemieszczących się w kryteriach wskazanych w art. 7 ust. 1 pkt 1 – 3 Prawo przedsiębiorców.

Wobec powyższego, w ocenie Prezesa UOKiK, kara pieniężna w wysokości 15.000 zł, po uwzględnieniu dotychczasowej działalności przedsiębiorcy oraz w odniesieniu do stwierdzonych nieprawidłowości jest proporcjonalna. Wskazać należy, że kara ta została nałożona na stronę w związku z szóstym naruszeniem przepisów o cenach w okresie 12 miesięcy. Ponadto zauważyć należy, że kara pieniężna nakładana na gruncie przepisów o informowaniu o cenach powinna odpowiadać także wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, tj. być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (art. 8 dyrektywy 98/6/WE). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy, ale nie eliminować go rynku. Kara nałożona na podmiot musi także być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości (tak WSA w Warszawie w wyroku z 7 września 2012 r., sygn. VI SA/Wa 918/12 odnosząc się do podobnych przesłanek istniejących w unijnym prawie żywnościowym). Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Wszystkie te cele kary winny być łącznie uwzględniane, co też miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Odnośnie zgłoszonego wniosku o przeprowadzenie mediacji, Prezes UOKiK informuje, że z uwagi na jednoznacznie ustalony stan faktyczny, jak i prawny, nie widzi podstaw do przeprowadzenia mediacji w przedmiotowej sprawie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 2017 poz. 1830, z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski